

Karta pracy „Powtórz i porozmawiaj razem ze mną”

Dla rodziców i opiekunów dzieci w wieku 7–9 lat

POROZMAWIAJ I POWTÓRZ RAZEM ZE MNĄ po zrealizowanych zajęciach „GADKI”

I. Nauczyliśmy się 5 zasad dotyczących bezpieczeństwa. Powtórzysz je razem ze mną?

- G – gdy mówisz „NIE”, to znaczy „NIE”
- A – alarmuj, gdy potrzebujesz pomocy
- D – dobrze zrobisz, mówiąc o tajemnicach, które Cię niepokoją
- K – koniecznie pamiętaj, że Twoje ciało należy do Ciebie
- I – intymne części Twojego ciała są szczególnie chronione

II. Rozmawialiśmy o tym, jakie sytuacje są bezpieczne i niebezpieczne, że nasze „nie” ma znaczenie (kiedy i w jaki sposób należy pokazać, że się na coś nie zgadzamy) i że warto prosić o pomoc (alarmować), gdy potrzebujemy wsparcia. Może porozmawiamy o tym wspólnie? Inspiracje i pytania do rozmów:

Co to właściwie znaczy, że ktoś jest bezpieczny? Co według nas jest niebezpieczne?
Co wpływa na nasze poczucie bezpieczeństwa?

W jakich sytuacjach codziennych, które zagrażają naszemu bezpieczeństwu, warto powiedzieć nie?

Przykłady:

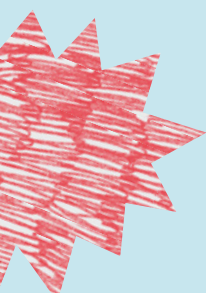
1. Jesteś na chwilę sam przed swoim domem albo na klatce schodowej. Spotykasz sąsiadkę, która wita się z Tobą i proponuje wizytę w mieszkaniu, żeby poczęstować Cię kawałkiem ciasta. Nie ma z Tobą rodziców. Co odpowiesz sąsiadce?
2. Starszy kolega bardzo chce, żebyście obejrzelі razem wideo. Mówi, że to materiał tylko dla dorosłych. Co robisz?
3. Na parking pod szkołą podjeżdża pan, który mówi, że Cię kojarzy i że mieszkacie obok siebie. Chce odwiedzić Cię do domu. Czy się zgadzasz?
4. W szkole kolega chce wejść z Tobą do kabiny w toalecie.
5. Bawicie się na dworze z koleżanką z sąsiedztwa. Ta namawia Cię, żebyście poszli „do jednego pana, który rozdaje za darmo kody do gier albo słodkie maskotki”. Jak reagujecie na jej propozycję?

III. W jaki sposób możemy zaalarmować o potrzebie pomocy? W skali od 0 do 5 określ (ja – dziecko i Ty – dorosły), wspólnie oceńmy, na ile w przykładowej sytuacji odczuwalibyśmy potrzebę zaalarmowania o potrzebie pomocy i w jaki sposób byśmy to zrobili?

1. Gdy bawiłaś(-eś) się na szkolnym podwórku, zauważyłaś(-eś) nieznaną osobę, która nagrywała telefonem waszą zabawę. Nie spodobało ci się to.
2. Ktoś z internetu chce się z Tobą spotkać. Odmawiasz, ale ta osoba nalega i ciągle dzwoni do Ciebie na komunikatorze.
3. Na placu zabaw w trakcie zabawy w chowanego podchodzi do Ciebie człowiek, którego nie znasz, i mówi, że pokaże Ci, gdzie schowały się dzieci. Musisz tylko z nim pójść.
4. Ktoś wrzucił Twoje zdjęcia robione z ukrycia na grupę klasową bez Twojej zgody.
5. Podczas powrotu ze szkoły zauważasz, że cały czas idzie za Tobą starszy chłopak, którego znasz tylko z widzenia. W pewnym momencie podbiega do Ciebie i chce Ci zabrać telefon.

IV. Podczas zajęć dyskutowaliśmy również o tym, czym są dobre i złe tajemnice. Warto powtórzyć raz jeszcze, że zła tajemnica to taka, która wzbudza strach, złość lub smutek. Zła tajemnica to taka, do której namawia nas ktoś, kogo nie znamy. Ważne jest też, żeby mówić tym, co wywołuje nasz niepokój, i mieć zaufaną osobę, której możemy o tym powiedzieć.

Może porozmawiamy o tym teraz wspólnie, jakie są dobre i złe sekrety? Co w codziennych sytuacjach wywołuje nasz niepokój? I co to znaczy komuś ufać? Jakie osoby ja darzę zaufaniem, a jakie Ty jako dorosły? Jakie osoby nazwałbym(-abym) swoją zaufaną osobą i kiedy zwróciłbym(-abym) się do niej po pomoc? Dobrze wiedzieć o 116 111 – telefonie zaufania dla dzieci i młodzieży. To taki numer, pod który może zadzwonić każde dziecko, kiedy czuje, że ma problem lub potrzebę, aby porozmawiać z kimś, kto nie oceni i zareaguje wsparciem.

V. Ostatnią częścią naszych zajęć była rozmowa na temat stawiania granic, m.in. że moje ciało należy do mnie, a intymne części ciała są pod specjalną ochroną. Może raz jeszcze wspólnie to omówimy i odpowiemy na przykładowe pytania z zajęć?

1. Czy każdy może złapać mnie za rękę?
2. Czy każdy może zrobić nam zdjęcie?
3. Czy zawsze możemy się przytulić do kolegi lub koleżanki ze szkoły?
4. Czy każdy może opublikować nasze zdjęcia w internecie?
5. Czy możemy odmówić, gdy ktoś chce nas dotknąć?
6. Co możemy zrobić, gdy ktoś chce nas przytulić, pogłaskać, połaskotać albo pocałować, a my nie mamy na to ochoty?

Każdy z nas ma indywidualne prawo decydować o tym, kto może dotykać naszego ciała. Jeżeli ktoś – osoba dorosła albo inne dziecko – nas dotyka, a my tego nie chcemy, możemy powiedzieć: „Nie zgadzam się” „Nie rób tego” „Nie chcę, żebyś to robił” albo „STOP”. W takiej sytuacji możemy też poprosić kogoś o pomoc, czyli zaalarmować o tym. Nikt nie ma prawa nas dotykać ani oglądać bez naszej zgody. Jeżeli natomiast tak się stanie – należy koniecznie powiedzieć o tym osobie, której ufamy, np. rodzicom, babci, nauczycielom.

Więcej materiałów do pracy z dziećmi znajdziesz na stronie gadki.fdds.pl.

Mamo, tato – przeczytajcie też broszurę na temat wzmacniania bezpieczeństwa dzieci przygotowaną specjalnie dla Was!

